

RAKÁRIK

OBEČNÉ NOVINY DO KAŽDEJ RODINY

1
2013

Štvrt'ročník o dianí v Medzibrode

Zadarmo do každej domácnosti

VÝNIMOČNÉ TAJOVSKÉ- HO DIVADELNÉ DNI 2013

Stredoslovenské osvetové stredisko v Banskej Bystrici opäť prichádza do Medzibrodu s ponukou zaujímavých divadelných predstavení, ktoré sa budú uchádzať o postup na krajskú prehliadku v Revúcej.

Tohoročné Tajovského divadelné dni budú však výnimočné. Pýtate sa prečo? Jedna z udalostí, ktorú si radi pripomenieme počas prehliadky už trvá jedno celé storočie. V roku 1913 sa v Medzibrode udialo po prvýkrát divadelné predstavenie „Hora volá“ v podaní ochotníkov. Toto predstavenie je významné práve tým, že sa začala písať história ochotníckeho divadla v Medzibrode.

Podobnú udalosť zaznamenali v neďalekom Brezne, kde o desať rokov neskôr začala skupina ochotníkov tvoriť dnes už deväťdesiat-ročnú novodobú činnosť Divadelného súboru Jána Chalupku.

Mladí pokračovatelia slávneho DSJCH otvoria prehliadku svojim autorským predstavením z pera Jakuba Kováča PRE (B) DEŇ A NOC. Je to hra o mladých a pre mladých, ktorí sa vysporiadávajú so súčasným uponáhľaným svetom, bojujú o svoje miesto na svete, prežívajú svoje lásky i sklamania. To všetko poprepletané vizuálnymi prvkami a metaforami. Táto inscenácia patrí k dvojici inscenácií v kategórii divadla mladých.

Druhé predstavenie prehliadky zabezpečili domáci divadelníci pod taktovkou Andreja Kabáča, ktorý napísal paródiu na slávny film Rodina Adamsovcov. Herci Divadla medzi-BRODway rozohrajú na scéne teda zvláštnu epizódu zo života filmovej rodiny, ktorá sa dotkla Medzibrodu. Inscenácia od svojej premiéry prešla niekoľkými zmenami a tak sa majú na čo tešiť aj diváci, ktorí už predstavenie zhládli.

Na scénu Tajovského divadelných dní už neodmysliteľne patria aj inscenácie divadelníkov z neďalekej Ráztoky. DS Ráztočan prichádza aj v tejto sezóne s vlastnou hrou z autorskej dielne Zuzky Vaníkovej, ktorá sa svojim satirickým okom pozrela na súčasnosť a v hre ZÁMOČEK si zobrala na paškál zástupcov všetkých generácií. Z drobných karikatúr postáv zložila zaujímavú veselohru a diváci sa majú naozaj na čo tešiť.

Venujte **2 %** z daní na **Harul'ovú show!**

2 % môžete poskytnúť občianskemu združeniu Chlapci z Medzibrodu.

IČO:37830546

Kontakt: Tomáš Pohorelec

Stredoslovenské osvetové stredisko Banská Bystrica
Obec Medzibrod
uvádzajú:

regionálnu prehliadku a súťaž neprofesionálneho divadla a divadla mladých

TAJOVSKÉHO DIVADELNÉ DNI 2013

Kultúrny dom v Medzibrode

15. marca 2013	16. marca 2013
9.30 - divadlo mladých SM DSJCH Brezno Jakub Kováč: Pre (b) DEŇ a NOC vstupné: 1 €	11.00 - divadlo mladých Divadlo ZUŠ J. Cikkeru B. Bystrica Grimmovci-A.Carter-D. Detto-J. Crcha: TRI ROZPRÁVANÉ PRÍBEHY vstupné: 1 €
16.00 - neprofesionálne divadlo Divadlo medziBRODway Andrej Kabáč: ADAMS FAMILY vs. medziBRODway paródia vstupné: 1.50 €	15.00 - neprofesionálne divadlo Fsk Brezinky Polomka Vinko Möderndorfer: ŠTYRI ROČNÉ OBDOBIA komédia zo súčasnosti vstupné: 1.50 €
17.30 - neprofesionálne divadlo DS Ráztočan Zuzana Vaníková: ZÁMOČEK veselohra zo súčasnosti vstupné: 1.50 €	17.00 - neprofesionálne divadlo Medzibrodské Kočovné Divadlo Emili Gólinier: AKÁ BOLEŠ TAKÁ MEDECÍNA veselohra vstupné: 1.50 €
19.30 CELKOM MALÉ DIVADLO TAKE ON ME! (NECHAJ TO NA MŇA) komédia pre dvoch hercov, päť postáv a šesť stoličiek v podaní hosta prehliadky zo Starého Tekova vstupné: 2 €	20.00 STO ROKOV NA DEDINE slávnostný program s vyhlásením výsledkov účinkujú členovia divadelných súborov z regiónu, Tomáš Pohorelec, Denisa Kabáčová, Mátó Urban a ďalší vstupné: 1 €

100 rokov divadla v Medzibrode

VÝNIMOČNÉ TAJOVSKÉHO

Na konci festivalu nás čaká galaprogram a odovzdanie cien.

Už niekoľkokrát dramaturgia prehliadky zaradila na „tajovák“ aj vystúpenie zaujímavého hosťa. Tentokrát medzibrodskému publiku zahrajú členovia špičkového neprofesionálneho slovenského divadla, ktorí sa pravidelne so svojimi inscenáciami predstavujú na najvyšších podujatiach neprofesionálnej divadelnej scény. Manželia Ria a Peter Mészárošovi zo Starého Tekova sa predstavia v réžii Petra Luptovského v bláznivej komédii s názvom „TAKE ON ME! (NECHAJ TO NA MŇA)“. Diváci uvidia jednu komédiu pre dvoch hercov, ktorí odohrajú päť postáv so šiestimi stoličkami pre medzibrodských divákov. Bude to jednoducho o tom, ako dvaja manželia pozvú priateľov na večierok, aby vzápätí zistili, že niekoho pozvali navyše... Párty je však nutné zachrániť „stoj čo stoj“... Tak sa rozkrúti bláznivá a svižná komédia s prvkami moderného vaudeville s prekvapujúcim záverom.

Druhý deň prehliadky opäť začnú mladí divadelníci, divákovi už známeho Divadla ZUŠ J. Cikkera z Banskej Bystrice. Pod vedením režiséra a pedagóga Borisa Kováča sa predstavia s hrou TRI ROZPRÁVANÉ PRÍBEHY. Ide vlastne o tri klasické rozprávky, zmenené trochu neklasicky. Prvé dve sú Šípová Ruženka a Kráska a zviera, zmenené v poviedkach anglickej spisovateľky Angelou Carterovej do podoby, ktorá ich inšpirovala a tretia rozprávka o Pecivá-

lovi, alebo Hlúpom Janovi, ako sa stal kráľom, ktorú na moderné slovenské pomery, ponechajúc ľudovosť prepísali do dramatického tvaru mladí divadelníci, ktorí sa volajú Daniel Detto & Crcha Kubo. Ukážu, vám ako to poňali oni.

Tretia časť inscenácie mala už premiéru na Medzinárodnom festivale Bábarská Bystrica v rámci platformy Dramaticky mladí.

Minulý rok sa na prehliadke predstavili aj členky FS Brezinky z Polomky, ktoré zabavili divákov svojou sviežou epizódkou z dedinského prostredia. Inšpirovali tak ďalších členov k divadelnej práci. Vznik-

la tak inscenácia známeho slovenského autora Vinka Möderndorfera ŠTYRI ROČNÉ OBDOBIA, v réžii Marty Pisárovej. Komédia Štyri ročné obdobia je z obdobia prechodu Slovinska k budovaniu slobodného a samostatného štátu. Príbeh a postavy hry však veľmi pripomínajú aj slovenskú realitu, ktorá so sebou priniesla na politickú a spoločenskú scénu nových hráčov. Hra je o ľuďoch novej – súčasnej doby. Hlavnými aktérmi tejto komédie sú členovia rodiny poslanca Národného zhromaždenia Leopolda. O sám je na jednej strane veľkým demokratom a bojovníkom za sociálnu spravodlivosť a rovnosť. Na druhej strane však podľahol dravosti a korupcii pre naplnenie vlastných záujmov. Jeho žena Amália je žena v domácnosti, ktorá vo svojej zlatej klietke ani nezbadala dianie v spoločnosti a tempo nového sveta. Dcéra Jonika zúfalo hľadá lásku a syn Jermej zneužíva postavenie a príjmy svojho otca na svoj

Minuloročný postupujúci domáci súbor MKD a ich Revízor.

DIVADELNÉ DNI 2013

bohémsky život a hazardné hry.

Leopold sa pokúša zachrániť si kožu váženého politika a utajeného podnikateľa pred štátnou kontrolou. Všetko však naviac zamotá Jermejova povinnosť uhradiť svoje nemalé dlhy.

Súťažné vystúpenia ukončia domáci divadelníci z Medzibrodského kočovného divadla, ktorí si v réžii Joža Závrivca pripravili hru Emila Gollnera: AKÁ BOLESTĚ, TAKÁ MEDECÍNA. Príbeh z obdobia jednotných roľníckych družstiev popretkávaný vtipnými a kritickými situáciami o prieniku malomeštiackých vplyvov na obyčajných ľuďoch. Medzibrodčania rozohrajú šťavnatú komédiu plnú zaujímavých a humorných zvrátov, okorených dobovými piesňami.

Nielen diváci, ale najmä samotní divadelníci budú s napätím očakávať posledný program TAJOVSKÉHO DIVADELNÝCH DNÍ 2013, počas ktorého sa dozvedia výsledky tohoročných, ako sa za starých čias hovorievalo, „divadelných pretekov“. V slávnostnom programe nazvanom STO ROKOV NA DEDINE sa predstavia členovia jednotlivých súborov z nášho regiónu, ktorí chcú spolu s organizátormi prehliadky – osvetármi pripomenúť spomínanú storočnicu divadla v Medzibrode. Tradične vystúpi so svojimi piesňami Tomáš Pohorelec. Piesne, ktoré sa objavovali v divadelných inscenáciách, ale aj na koncertných pódioch dostali nový šat, ktorý im dodajú Denisa Kabáčová a Maťo Urban.

No a aby sme nezabudli na tých, čo budú mať počas dvoch marcových dní (15. a 16. 3. 2013) neľahkú úlohu rozhodnúť o reprezentantoch nášho regiónu vo vyšších kolách súťaží. Kto z vás navštívil vlaňajšie TAJOVSKÉHO DIVADELNÉ DNI, ich už pozná. Predsedom poroty bude Mgr. Egon Tomajko, dramaturg RTVS a sekundovať mu budú Mgr. art. Vlado Kivader, režisér a dramaturg a Mgr. art. Tomáš Tomkuliak, herec a pedagóg.

Všetci, divadelníci aj organizátori sa tešíme na vás a veríme, že aj tohoročná prehliadka vám prinesie veľa umeleckých zážitkov a dobrej zábavy.

Maroš Krajčovič
foto: M. Zatl'ko

Svoje zastúpenie bude mať opäť divadlo mladých. Vlaňajší víťazi v tejto kategórii: ZUŠ J. Cikkera.

DS Ráztočan sa predstaví s vlastným textom.

Podporte Medzibrodské divadlo!

Znova je tu možnosť poskytnúť 2 % z dane

1913 - 2013
100 rokov
medzibrodského divadla

Potrebné údaje:
Medzibrodské kočovné divadlo,
občianske združenie,
Pod kostolom 3, 976 96 Medzibrod

IČO: 42195047

Ďakujeme

TEL.: 0903 059 107

100 rokov ochotníckeho

Medzibrodskí divadelní ochotníci dotiahli svoju záľubu tento rok ku krásnemu stému výročiu svojej činnosti. Prvou nacvičenou hrou predvedenou Na kole bola hra Hora volá v réžii vdp. Melichera (foto). To, čo v roku 1913 pán farár začal, obyvateľov skutočne oslovilo, nadvihlo. Rady ochotníkov sa rokmi rozširovali a diváci u nás ako aj v blízkom okolí mohli vidieť stovky predstavení. Poprosila som preto pri tejto príležitosti hercov dnešných, ale aj tých skôr narodených, aby nám porozprávali o svojich divadelných začiatkoch, pamätných predstaveniach, pospomínali si na svojich hereckých kolegov a čas prežitý na javisku. Ich spomínanie Vám budeme prinášať v Rakáriku počas celého roka.

Bartolomej Hraško: Medzibrod je známy svojou divadelnou tradíciou. Lenže tá neprišla sama od seba, ale na jej začiatku a postupnom raste sa podieľali viaceré generácie. O moje prvé stretnutie s divadlom sa zaslúžila vtedajšia správkyňa ľudovej školy p. učiteľka Etela Marková. V roku 1929 nacvičila so žiakmi 1. a 2. ročníka divadielko Popoluška. Ešte som nevedel ako prváčik poriadne čítať a tak rolu komorníka mi matka predčítavala a len tak som sa ju naučil. Spomínam si aj na niekoľkých spoluhercov – Dr. Vlado Oleríny, Rudolf Pipich, Kamila Kapustová – Sokolová, Ján Samuelčík a Emil Hrk.

Postupom času v chlapčenskom a mládežníckom veku sa môj vzťah k divadlu upevňoval aj zásluhou dobrej partie. Po skončení strednej školy som sa dostal už aj k samotnému režirovaniu. Mojou prvou režirovanou hrou bola Černová, ktorú sme uviedli 14. marca 1942. Bola to hra podľa skutočnej udalosti z roku 1907, kde pre nedovolenú vysviacku novopostaveného kostola v Černovej tamojším rodákom A. Hlinkom, následná vzbura skončila tragickou strelbou do obyvateľstva, pri ktorej prišlo o život 15 ľudí. Pri jej nacvičovaní sme mali problémy. Nacvičovali sme ju v škole, ale po čase nám to p. riaditeľ zakázal. Dôvod? Prečo si voláme k zdokonaleniu „cudzieho“, keď máme vlastných – napr. z radov učiteľov. Podrobnosti koho áno a koho nie uvádzať nebudem, držiak sa zásady: „o mŕtvych a neprítomných len dobre, alebo nič nehovoriť“. V nacvičovaní sme pokračovali v hoteli Patráš. Predstavenie nám dopadlo veľmi dobre, veď sme si dali mimoriadne záležať na tom, že sa zaoberáme bez pomoci cudzej alebo ponúkanej. Dôkazom toho bolo, že p. dekan Káhay, riaditeľ školy Kráľ a aj učiteľ Baník prišli nielen mne, ale aj celému kolektívu blahoželáť ku krásnemu zážitku. V hlavných úlohách hrali Anton Zázrivec a Ľudmila Pipichová – moja budúca manželka. Keďže som chcel do predstavenia vždy priniesť niečo nové, aj v tejto hre sme potrebovali stvárniť búрку. Zvuk hrmenia sme zvládli pomocou veľkej

platne plechu, ale chcel som tam mať aj blesky. Opýtal som sa Michala Sokola, či by to zvládol a ten ochotne prisvedčil. Stál vzadu za kulisami vysoko na rebríku a v hrubých rukaviciach držal dva drôty pod el. vedením. Tie keď spojil, na javisku vytvoril nevidaný efekt blesku k všeobecnej spokojnosti.

V súvislosti s týmto, ale aj inými predstaveniami bolo treba riešiť odstránenie zlozvyku, že začiatok predstavenia sa omeškal o pol až trištvrte hodiny. Vtedy som už bol aj predsedom ochotníckeho divadelného krúžku. Navrhol som výboru predávať vstupenky ľudom priamo doma. Jednotlivé ulice sme si rozdelili a lístky sme ponúkali s upozornením, že predstavenie začne presne, aby prišli radšej včas. No a predstavte si, obecnosť začala v stanovenú hodinu tliekať a my sme o minútu nato otvorili oponu. Od tej doby sa už začiatok predstavenia dodržiaval. K tejto hre sme vyrobili aj prvý veľký transparent, ktorý sme zavesili na drôty ponad Hornú ulicu – od hotela Patráš po roh domu Padúchovcov (teraz je už zbúraný). My sme hrali v hoteli Patráš (dnešný Klub u raka) kde už bolo javisko. Ale na začiatku sa cez leto hrávalo vždy v prírode. Buď na dvore Potravného družstva alebo Na kole. To sa tam koľko doviezli drevené lavice z pitvorčoka, aby bolo kde sedieť. V zime sa hralo v hornej cirkevnej škole (v tom čase boli v dedine dve školy). Javisko urobili z drevených koníkov, na ktoré naukladali dosky. Bolo veľmi labilné, ale účel splnilo. Oponu si pozošívajú z niekoľkých placht. Kulisy boli papierové, maľované, pripevnené na drevenom ráme. Niektoré boli vhodné pre ďalšie predstavenia, ale prevažne slúžili len na jedno divadlo.

V tom istom roku 1942 sme ešte hrali hru Mastný hrniec s mladými herečkami, pretože staršie – osvedčené sa rozhodli „štrajkovať“. Pridali sa k nim aj niektorí mladí chlapci. Keďže sme ich do hier prestali obsadzovať a zaobišli sme sa bez nich, pochopili, že štrajk je neúspešný a ochotne sa vrátili.

K divadlu neodmysliteľne patrila hudba. V dedine sme mali muzikantov, volali sa

Krešťania. Vilo Datko a Jožko Bacúr hrali I. husle, Mišo Hrk – basa, Vidor Jančiar – cimbal, Jožko a Lacko Petrik – II. husle. V období môjho pôsobenia nás v divadle hudobne doprevádzali huslisti Jožko Bacúr a Turčan zo Zámestia, harmonikár Kulhánek a klavirista Karol Samuelčík z Ondreja. Posledne menovaného nahradil k spokojnosti ďalší výborný hudobník, ktorý sa do Medzibrodu vrátil z Bratislavy – Aristid Sokol. Neskôr hudobníkov sám režiroval. Poznajúci v našom súbore skvelý spevácky materiál, spevo-hry vystriedal operetami: Mamzell Nitouche, Gül Baba, Zlatá rybka, Hrnčiarsky bál, ktoré boli predvedené na najvyššej úrovni.

Nútená prestávka v mojom divadelnom účinkovaní prišla 1. okt. 1942, keď som nastúpil na vojenskú prezenčnú službu a domov som sa vrátil až koncom roka 1945. Takže k divadlu som sa vrátil v r. 1946, kedy som bol znovuzvolený za predsedu. V nasledujúcom období bol div. krúžok veľmi činný. Každoročne boli aspoň tri predstavenia, ba pamätám si roky s 8 a 10 predstaveniami. Samo sebou, že to nebola práca len jedného režiséra, ale v réžii sa striedali Cyril Sanitra, Tóno Gregor, Milo Hrk, Jano Vaník, Tóno Zázrivec, Marka Lakomčíková, Jožko Konder, Ľudo Padúch a ja. Musím povedať, že nebola medzi nami konkurencia, každý svoju prácu odvádzal poctivo a jeden na druhého sme sa mohli spoľahnúť. Z hier, ktoré som režiroval uvediem aspoň tie, na ktoré si pamätám: rok 1946 – Škriatok, 1947 – Trasovisko, 1948 – Anička Kováčovie a Jánošík, 1949 – Júda Ben Húr, 1950 – Rok na dedine, ktorú v 1971 režiroval Ľudo Padúch, 1951

divadla v Medzibrode

– Divá Bára. (foto – režisér v strede)

Naše ochotnícke divadlo dosiahlo významný úspech, keď po umiestnení na 1. mieste okresných a krajských pretekov v B. Bystrici, sme sa mohli zúčastniť celoslovenských závodov v Martine. Aj tu sme v kategórii C – dedinské pokročilé krúžky s hrou Jánošík obsadili 1. miesto. Predsedom poroty bol známy herec a režisér Andrej Bagar. Ako víťazovi nám bolo umožnené pohostinné vystúpenie na scéne Slovenského národného divadla v Bratislave. Bola to skutočne najvyššia pocta, akú mohol náš súbor dosiahnuť. Pre jeho 42 členov to bola nielen odmena za námahu pri nacvičovaní, ale zároveň aj povzbudenie do ďalšej činnosti. Hlavnú úlohu hral výborne vtedy len 22-ročný Jožko Konder.

Predsedom divadelného krúžku som bol do r. 1952. Rozhodnutie nepokračovať v ochotníckej činnosti vo funkcii predsedu a režiséra nebolo pre mňa ľahké ale nutné. V roku 1950 sme konečne aj v našej obci založili futbalový klub a mali aj futbalové ihrisko (o futbale hádam niekedy nabudúce). Pretože som bol nielen iniciátorom ale aj realizátorom založenia klubu aj získania pozemku pre ihrisko, bol som zvolený za predsedu klubu. No a s tým bolo hodne práce. Okrem toho som mal aj iné neplatené funkcie. Navyše od 1. 1. 1952 došlo k reorganizácii zdravotníctva a vytvorenie OÚNZ v B. Bystrici. Bol som poverený funkciou administratívneho zástupcu riaditeľa – čiže ďalšia záťaž na môj čas. Bol som už ženatý a mali sme dve deti, ktorým sa bolo treba venovať. Rozhodol som sa vzdať niektorej funkcie, ale tak, aby môj odchod nebol na škodu zanechanej organizá-

cii. Voľba padla na divadelný krúžok, ktorý už bol výborne zabehnutý. Hlavne som ale predpokladal, že môj nástupca Ľudo Padúch bude dobrým predsedom, lebo je ochotníckemu divadlu oddaný telom aj dušou, čo aj časom dokázal. Divadlu som zostal verný ako člen aj naďalej a tešil sa z jeho dosiahnutých úspechov a aj tých, ktoré bude v budúcnosti dosahovať, čo mu zo srdca želám.

Ladislav Belluš: Mojou prvou divadelnou skúsenosťou bola malá rola v hre Dve ženy v roku 1946. O rok neskôr, ako 11-ročný som v hre Stretnutie na cintoríne hral chorľavého chlapca, ktorý nakoniec aj na javisku umrel. Tieto divadlá sa ešte hrali na Hronisku a v Hoteli Patráš. V r. 1951 sme hrali Belie sa plachta osamelá v réžii Ľuda Padúcha. Bolo to z ruského prostredia a s Romom Ramajom a Rudom Jančiarom sme hrali mladých námorníkov. V tom istom roku – Chalúпка strýčka Toma sme hrali malých černoškov, ktorých vychovával salezián - Janko Grešner. Celých nás ponatierali sadzou, špinaví sme boli od hlavy po päty. Hlavnú úlohu – slúžku výborne hrala Elena Šutáková.

V r. 1953 sme hrali my chlapci betlehemcov v hre Statky zmätky. Tóno Samuelčík hral statkára. Pri večeri mu spadli fúzy do kapustnice. Na javisku bol až taký smiech, že sme museli oponu zatiahnuť a čakať, pokiaľ sa herci neukľudnili.

Rok na dedine som prvý raz hral ako chlapec v r. 1950 a potom už ako dospelý v r. 1971. 32 hercov zahralo výborné predstavenie, za čo sme dostali o dva roky neskôr pozvanie účinkovať na amfiteátroch na slávnostiach v Heľpe a Detve. To som už k divadlu viedol aj našu dcéru Janku. Moja manžel-

ka nám zas ochotne pomáhala dlhé roky pri tvorbe kostýmov.

Ďalšou pamätnou hrou pre mňa bola v r. 1974 – Meridián. Mal som tam kladnú postavu dobrého syna, rodičmi mi boli Ľudo Padúch a Marienka Smolová. Zápornú rolu zlého syna hral Mišo Číž a my dvaja sme sa škriepili o dievča – Silva Huťková. Vyhrali sme s týmto predstavením okresnú prehliadku a postúpili sme na celoslovenskú súťaž Belopotocký Mikuláš.

Hrúza, čo sa robí z r. 1992 bola úspešná veselá hra, kde ja, Jaro Piroh, Mišo Číž, Kazo Petrik, Janko Smola sme hrali ženy a naopak - Anka Gregorová, Marta Bacúrová a Eva Kadlecová hrali chlapov.

Okrem týchto spomenutých hral som v ďalších hrách rôznych žánrov, napr. Kubo, Ľubka, Proces, Sobášna podvodníčka, Surovô drevo, Ženba, Páva. Často som robil šepkára. A aj keď mi moja povaha nedovolila na javisku robiť pestvá, ako šepkár som sem tam pošepol iné slová a zamotal situáciu. Celé tieto roky som hrával s výbornými hercami a nápaditými režisérmi. Nedá mi tu nespomenúť divadlu oddaného Ľuda Padúcha, ku ktorému sme chodili s Mišom Čížom po rady a pripomienky ešte aj počas jeho choroby. I keď už ťažko hovoril, vždy nám odporučil, na čo sa zamerať. Stále sme hľadali a prehovárali na divadlo nových ľudí a teraz, keď ich vidím na javisku, nesmierne sa z toho teším. Musím tiež pripomenúť prácu s najmladšími, ktorým sa najskôr venovala Elenka Sokolová a následne Monika Boboková, Monika Gregorová a Jožko Závrivec. Aj ich pričinením náš divadelný súbor mladol a mali sme komu odovzdávať naše dlhoročné skúsenosti.

S medzibrodským divadlom som aktívne prežil 57 krásnych rokov. Neskôr som pomáhal pri organizovaní Tajovského divadelných dní. Za moje ochotnícke účinkovanie mi bolo udelených viacero vyznamenaní od Slovenského zväzu divadelníkov - to človeka milo poteší. Ale pochvala a pekné slovo od diváka je na nezaplatenie. Od roku 1989 som bol vedúcim divadelného súboru a túto funkciu som v r. 2003 odovzdal Jožkovi Závrivcovi, ktorý si počína znamenite. Držím palce Kočovnému divadlu pod jeho vedením, lebo vie pritiahnuť k divadlu mladú generáciu a pritom potešiť starších a aj nás, najstarších divákov.

–ks-

....pokračovanie v ďalšom čísle

Koničkári: Poľovníctvo

Ako, kedy a kto vás ku poľovníctvu priviedol? Ako dlho ste členom poľ. združenia? Bolo jednoduché sa tam dostať? Čím si vás poľovníctvo získalo a čo je na ňom naopak najťažšie, najhoršie? Čo všetko to obnáša byť poľovníkom, starostlivosť o zver a revír? Odovzdávate skúsenosti svojim deťom alebo mladšej generácii? Ktorá zver vám učarila? Vaša pamätná poľovačka, najtrofej, zážitok? Toto všetko som sa pýtala a nebolo jednoduché nájsť zhovorčivých poľovníkov. Tu sú spovede tých odvážnejších, ktorí sa s nami o svoje zážitky podelili.

-ks-

Juraj Haviar Pískal:

Už ako mladý chlapec na základnej škole som s kamarátmi hneď po vyučovaní chodieval do hory. Najčastejšie na Máčkovú a Poľanu (terajšia prírodná rezervácia) obdivovať skalné útvary a na jar pekne kvitnuci fialový poniklec, ktorého tam bolo neúrekom.

Poľovníctvu som sa začal venovať v roku 1976 popri svokrovi a švagrovi, ktorí už poľovníkmi boli. Mali dobrého psa - slovenského kopova na durení diviakov. Na spoločných poľovačkách som s nimi ako honec zažil srandovné stretnutia s rôznou zverou ale aj vážne - s medveďom. Poľovné skúšky som spravil v marci 1986. Dal som si žiadosť do PZ Brusno Kopok, kde som

sa ako kandidát zúčastňoval na rôznych akciách. Vtedy bolo veľmi ťažké dostať sa do združenia, ale zhodou okolností dvaja členovia odstúpili a tak som už v máji toho istého roku bol riadnym členom poľovného združenia. Až od roku 1994 som členom PZ Torsya.

Správny poľovník chodí do revíru v každom ročnom období a vníma správanie sa zveri. Sezóna začína v polovici mája na srnčiu, postupne na diviačiu a nakoniec na jeleniu zver, ktorá je pre mňa najkrajším zážitkom. Ale odstrel zveri podľa plánu je vlastne takou odmenou za prácu pre každého poľovníka. Každý člen PZ je povinný zúčastňovať sa všetkých akcií a brigád - kosenie a sušenie sena, stavenie posedov,

napĺňanie solísk, veľmi dôležité je zimné prikrmovanie. Tiež priúčame k poľovníctvu mladých chlapcov (Kružok mladých poľovníkov), ktorí s nami chodia do revíru hlavne na spoločné a individuálne poľovačky.

Moja pamätná poľovačka sa udiala v PZ Kopok. Poľovali sme na diviaky v lokalite Čierna dolina Mukiňová. Pohon mal začať o 10. hodine, no ja som bol na určenom stanovišti už o hodinu skôr. Zrazu z mladiny vyšiel asi 2-ročný diviak. Pušku som oprel do pleca, namieril na krk - lebo som nechcel na takú krátku vzdialenosť strieľať na komoru. Padol výstrel, diviak kľakol ale zdvihol sa. Znovu som prebil, vystrelil, diviak kľakol a zase sa zdvihol. Ešte som tretíkrát vystrelil ale diviak si kráčal ďalej. Išiel som sa teda pozrieť na nástrel, kde som našiel kus diviačej srsti. Zrazu padla rana a kamarát vedľa mňa ho strelil rovno na komoru. V ten deň sa v pohone strelilo 8 diviakov, čo bol rekord v PZ. No až po rokoch som sa dozvedel, že pred tou poľovačkou mi „kamaráti“ posunuli kríž (mieridlá) na puškohľade.

Ján Huťka - Bačík:

K poľovníctvu ma priviedol vzťah k prírode, kamaráti z dediny ako aj kolegovia v práci, respektíve obchodní partneri. Dost' dlhú dobu ma nahovárali, aby som svojim potulkám po prírode dal aj oficiálny puntz a urobil si skúšky z poľovníctva. Tieto som absolvoval v Brezne v roku 2004 - čiže podľa počtu rokov členstva v Slovenskom poľovnom zväze som ešte len poľovníckym učňom.

Nie som členom žiadneho poľovného združenia a radím sa ku väčšine členov poľovného zväzu tzv. „nezaradeným“. Stať sa členom niektorého poľovného združenia je objektívne dost' zložitá, nakoľko sa združenia riadia pravidlami, napríklad o prijímaní nových členov vzhľadom na výmeru poľovného revíru, ďalej

aj zásadami o prijímaní nových členov (vlastníctvo pôdy, miesto trvalého bydliska, atď.) Takže výkonu poľovného práva, teda poľovačky, sa môžem zúčastňovať len ako hosť.

Na druhej strane takémuto „nezaradenému“ členovi nevyplývajú ani nijaké povinnosti. Tie má len voči poľovnému zväzu. Sú to napríklad platenie členských príspevkov, poistenie vyplývajúce z členstva, kontrolné strelby... Ale v poľovníctve ide v prvom rade o plánovitý chov, ochranu zveri a jej životného prostredia a až na druhom mieste ide o lov. S dobrou partiou kamarátov - poľovníkov, či už v Medzibrodě alebo v inej lokalite sa dá zažiť mnoho poľovníckych zážitkov, ale aj kopec humoru.

V Medzibrodě som sa narodil a žijem tu odjakživa. Už som spomenul, že nie som členom žiadneho poľovného združenia, ale medzi poľovníkmi z Medzibrodu sa cítim, ako keby som patrilo do ich rodiny. Či je to už poľovačka, príprava krmiva pre zver na zimné obdobie, alebo samotné zakrmovanie zveri. A z tej veselšej stránky sú to rôzne podujatia, posedenia, jubileá a zábavy.

Čiže poľovníctvo pre mňa neznamená len samotnú ochranu zveri a lov, ale je to aj o ľudoch, s ktorými sa človek pri tejto svojej záľu-

be stretáva. A je tu ešte jedna vec, na ktorú by som nerád zabudol - mäsko z diviny výborne spracované na chutné jedlo. Túto divinu nielen rád jem, ale ešte radšej z nej aj niečo kulinárske pripravujem. A či to robím dobre? Na to sa musíte opýtať mojich stravníkov, ale varím skutočne rád.

Za mnoho rokov, čo som sa zúčastňoval spoločných poľovačiek, ešte ako nepoľovník, teda len ako člen pohonu - „honec“, mi najviac utkvela poľovačka, kde sa stretli tri vlky. Aký je to zážitok skoliť takého obozretného predátora, som mal možnosť prežiť aj sám. Podarilo sa mi to na spoločnej poľovačke pri Poltári. Je to moja najcennejšia trofej, no na každý úlovok sa mi viaže nejaká príhoda, či to bola jelenčia, srnčia alebo diviačia zver.

Nezabudnuteľným zážitkom je tiež pozorovanie medveďa vo voľnej prírode, čo však už za pár rokov nebude také výnimočné, vzhľadom na ich rastúci počet. A domnievam sa, že pri takýchto ochranných zákonoch to bude už môcť zažiť každý z pohodlia okna svojho rodinného domu.

Na záver môžem len skonštatovať, že poľovníctvo v Medzibrodě je v prvom rade o dobrej partii kamarátov, ktorí si nič nezávidia a doprajú jeden druhému, majú spoločný záujem o prírodu a všetko, čo k poľovníctvu patrí.

Paľo Kostúr:

Hlavne v súčasnej dobe sa o poľovníctve dosť hovorí a nielen v krčme pri pive, ale aj v médiách. Nie vždy sú názory na poľovníctvo pozitívne a treba povedať, že kritika je niekedy oprávnená.

Ja som sa dostal k poľovníctvu prostredníctvom brata Vlada, ktorý je o 15 rokov starší. Už ako škôlkar som chodil s bratom do hôr napr. na jeleniu ruju či na jar sledovať pasúce sa stáda vysokej zveri na lúkach na Toryse. V tom čase brat choval aj poľovníckeho psa Adora. Bol to bavorský farbiar, ktorý mal dobrú kondíciu a cit na zver. Bavorský farbiar je plemeno ako stvorené do hôr a v stopovaní poranenej zveri asi nemá konkurenciu, ale jeho výcvik je mimoriadne náročný. Tak som pričuchol k poľovníctvu a cez poľovníctvo k lesníctvu. Pamätám si, že v tom čase sa nás už na prvom stupni základnej školy spýtovali, aké povolanie chceme robiť a ja som už vtedy spolu so spolužiakom Ďurom Ramajom tvrdil, že chceme byť lesnými inžiniermi. A veru obaja sme vyštudovali lesnícku fakultu na TU Zvolen. Tým chcem len pripomenúť dnešným mladým ľuďom, že ciele si treba dať už v mladom veku. V súčasnosti však mladých

zväčša zaujímajú len počítače a hlavne počítačové hry. Následne to už išlo akosi automaticky. Poľovníctvo ako predmet sme mali aj na Strednej lesníckej škole v B. Štiavnici a samozrejme aj na lesníckej fakulte. Druhým motivujúcim činiteľom bolo moje okolie a kamaráti. Aj keď nie všetci sú dnes poľovníci, poľovníctvo ich zaujíma a dodnes sa zúčastňujú poľovníckych akcií. Takých nazývame priaznivci poľovníctva ako napr. Slavko Pilar a Mišo Haviar Háčik. Po spoločenských zmenách koncom minulého storočia sa vytvoril poľovný revír Torysa, ktorého užívateľom je Poľovnícke združenie Torysa Medzibrod a v ňom zastávam funkciu poľovníckeho hospodára už zhruba 15 rokov. Je to práca náročná hlavne na papierovanie a styk s orgánom štátnej správy poľovníctva a samozrejme na riadenie poľovníckeho hospodárenia v revíri. Treba povedať, že poľovníctvo ak má byť zmysluplné, si vyžaduje veľa času a nie je to žiadny ziskový podnik. Podľa mňa má ale mimoriadne pozitívny relaxačný charakter; a človek si pri práci v revíri alebo pri samotnej poľovačke perfektne duševne oddýchne. To je najdôležitejšie, čo poľovníctvo ako záľuba človeku môže dať, hlavne vo svete, kde duševné zdravie je čím ďalej tým viac v ohrození. K poľovníctvu patrí aj poľovnícka etika, ktorá

zahŕňa staré zvyky a obyčaje, nepísané pravidlá ale aj zákonom presne stanovené postupy. Tu má súčasné poľovníctvo na Slovensku čo dohŕňať a neopičiť sa po americkom spôsobe poľovania. Krajiny bývalého Rakúsko – Uhorska, Nemecko a Švajčiarsko majú podobné poľovnícke tradície a podľa mňa tu sa treba inšpirovať aj v súčasnosti. To sa týka oblečenia na poľovačkách, úcty k živej ale aj ulovenej zveri, úcte medzi samotnými poľovníkmi, disciplíny pri spoločných akciách, rešpektovania predstavených jednotlivých poľovníckych subjektov ale aj nových poznatkov v oblasti výskumu prírodných zákonitostí. Ak som spomenul to Nemecko a Švajčiarsko ako príklad uvediem, že v týchto krajinách sa upúšťa od masívneho prikrmovania zveri, ba v niektorých častiach týchto štátov je prikrmovanie vo voľnej prírode úplne zakázané. To sa týka aj posudzovania chovnosti trofejovej zveri, ktoré už prekonalo svoju dobu po exaktnom zistení, že v prírode človekom umelo vytvorené kritériá na chovnosť vôbec neplatia a väčšiu šancu prežiť v drsných podmienkach hôr môže mať i podľa zatiaľ platných predpisov výradový kus.

I takéto otázky oprávnené zaujímajú nepoľovnícku verejnosť, pretože aj nepoľovníci si chcú v prírode oddýchnuť a načerpať to, po čom by mal človek túžiť – pokoj v duši.

Pochváľme sa, podelme sa

Poľovníci na Slovensku si v decembri 2012 pripomenuli už 92. výročie od vzniku celoslovenskej poľovníckej organizácie. Za uplynulých 92 rokov sa v nej vystriedalo niekoľko generácií a niekoľko desiatok tisíc členov. Za toto obdobie sa veľa urobilo v prospech poľovnej zveri, ale aj pomenilo nielen v názvoch, ale aj v celej činnosti. Aspoň v krátkosti si pripomeňme udalosti, ktoré ovplyvňovali dianie v tejto organizácii počas uplynulých rokov.

Dekrét Jozefa II. z roku 1786 prikazovalo mestám a obciam prenajímať poľovné právo na svojich pozemkoch. Poľovníci, ktorí si prenajíмали právo poľovníctva sa začali združovať do miestnych spolkov. Prvý takýto spolok bol zaznamenaný v Kežmarku. V týchto spolkoch sa riadili svojimi pravidlami, ktoré neboli jednotné.

Po skončení I. svet. vojny, stavy zveri následkom prechodu frontu na Slovensku poklesli. Okrem toho medzi obyvateľstvom zostalo veľa nelegálne držaných zbraní a tým sa zvýšil nelegálny lov zveri. Aby sa tomuto drancovaniu prírodného bohatstva na území Slovenska zabránilo, bolo potrebné postupovať jednotne. To je možné iba vtedy, ak je vytvorená jednotná poľovnícka organizácia. S myšlienkou zjednotiť poľovníkov prišiel MUDr. Ján Červíček. Premeny jeho myšlienky na skutočnosť sa chopili poľovníci z Bratislavy a na základe verejnej výzvy založiť

Lovecký ochranný spolok pre Slovensko, sa ustanovujúce valné zhromaždenie uskutočnilo 10. 12. 1920. Spolok presadil zákaz odstrelu kamzíkov vo Vysokých Tatrách, ako aj zákaz odstrelu medveďa hnedého a dropa fúzatého na „Lovec“ a v maďarčine „Vadász“.

Od 1.1.1935 sa Lovecký ochranný spolok pre Slovensko premenoval na Zemský zväz loveckých ochranných a kynologických spolkov na Slovensku. Politické udalosti a štátoprávne zmeny postihli aj poľovnícku organizáciu. Po rozpade Československa dostala nový názov – Zväz loveckých ochranných spolkov na Slovensku. Po skončení II. svet. vojny Poverečníctvo SNR vydalo v lete 1945 dočasný zákaz poľovania na celom území. Začal sa vydávať aj nový odborný dvojtyždenník „Poľovnícky obzor“.

V roku 1949 došlo k ďalšiemu premenovaniu na Zväz poľovníckych ochranných spolkov na Slovensku. Stanovy zaviedli povinnosť každého člena odoberať spolkový časopis a novým členom podrobiť sa skúške z poľovníctva. V roku 1953 začal vychádzať spoločný časopis pre poľovníkov a rybárov „Poľovníctvo a rybárstvo“, ktorý vychádza dodnes a v Bratislave sa v tom istom roku uskutočnila I. Celoslovenská výstava. Zväz poľovníckych ochranných spolkov na Slovensku a Československá myslivecká jednota sa zlúčili a vytvorili v r. 1961 Československý poľovnícky zväz. Po federatívnom usporiadaní Československa bol opäť vytvorený samostatný

Slovenský poľovnícky zväz. Po 47 rokoch dňom 1.9.2009 vstúpil do platnosti nový zákon č. 247 o poľovníctve.

Poľovnícke združenie Torysa, ktorého som predsedom od r. 1996 vzniklo 17. augusta 1994. Počas celej doby fungovania má stály počet členov - 23 poľovníkov.

Život prináša neustále zmeny nielen pre jednotlivca ale aj v spoločnosti. Neobišli ani nás poľovníkov. Súčasný poľovníctvo sa samozrejme diametrálne líši od toho, čo sme sa o love zveri učili na hodinách dejepisu. V dávnych dobách to bol jeden zo zdrojov obživy. Dnes sa reprezentuje ako zážitkové hobby a je vnímané verejnosťou v dobrom aj negatívnom poňatí. Za uplynulých 92 rokov sa urobilo veľa osožného v prospech poľovnej zveri a v prospech našej prírody. Predovšetkým zásluhou jednotnej poľovníckej organizácie sa na našom území zachovali veľké šelmy, areál ktorých končí u nás. Na rozvoji slovenského poľovníctva sa podieľali väčšou či menšou mierou tisíce obetavých poľovníkov. To, čo po nich zostalo, nesmieme zničiť, ale spoločne zveľaďovať pre budúce pokolenia. Poľovníci majú verejnosti ukazovať, že sa predovšetkým usilujú starostlivo a zodpovedne obhospodarováť zver a prírodu. Nevybájajú zver hlava-nehlava a to, čo je kvalitné, zdravé a nádherné, ďalej behá po lese.

Dušan Štefanovie

Príroda: Myšiarka ušatá

Myšiarka ušatá je naša najbežnejšia sova. Hniezdi najradšej v poľnohospodársky obrábanej krajine čiže v lesíkoch alebo na samostatne rastúcich drevinách v blízkosti poli a lúk. Hniezda si nebuduje, ale využíva staré hniezda strák, vrán, holubov a podobne. Hniezdi raz do roka len výnimočne pri premnožení hrabošov aj dvakrát. Na vajciach (spravidla 4-5) sedí samica podobne ako domáca hus cca 28 dní a samec jej prináša potravu. Potravou myšiarok sú hraboše a iné hlodavce v malej miere drobné vtáky. Myšiarky sú u nás spravidla stále vtáky prípadne sa potulujú, či tiahnu na juh. V zime k nám však prilietajú aj myšiarky z Ruska, Ukrajiny a Poľska a tie sa mnohokrát sústreďujú do parkov obcí a miest v početných zoskupeniach. Jedna takáto sovička drialala cez mrazivý deň tejto zimy na parapete kultúrneho domu v Medzibrode, pričom ju odfotil Jožko Jančiar.

Text: Paľo Kostúr
Foto: Jozef Jančiar

Pod'akovanie divadelníkom

Veľmi by som sa chcela týmto spôsobom poďakovať našim ochotníkom za nacvičenie a odohratie pekného a vtipného predstavenia Aká bolesť - taká medicína. Tak, ako po minulé roky, príjemne nám to všetkým spestrilo sviatky. Rada chodím na všetky vaše premiéry. Pamätám si aj na divadlo Srdiečko z lásky, s ktorým ste súťažili na Tajovského divadelných dňoch. Porota vás vtedy skritizovala za spev a vraj by ste už mali nacvičiť niečo modernejšie. Nám divákovi sa predstavenie páčilo, veď každý spieva ako vie a každý kritizujúci mal možnosť predviesť, čo dokáže na javisku. O pár rokov neskôr, tiež na TDD, vystupovali „mladí nádejní“ herci z umeleckej školy. Sedeli uprostred sály a my diváci okolo nich. Herci na seba pľuli, mrzko sa rozprávali, žuli žuvačky a obhadzovali sa nafúkanými prezervatívami. No hrozné. Tá hra - pravdepodobne moderná - nemala ani hlavy, ani päty. Ľudia sa pýtali, o čom to vlastne je a postupne odchádzali počas predstavenia sklamaní a ušomraní. Ale porota im udelila cenu. Dobré ma neporazilo. Preto vám chcem poďakovať za to, čo pre nás robíte, že vyberáte hry a hráte pre nás - divákov. Môže vás len tešiť, že ste s posledným predstavením vypredali sálu štyrikrát a myslím, že sa nenašiel nik nespokojný. Takže ešte raz pekne ďakujem a prajem vám veľa chuti a nápadov do ďalších rokov.

Vaša spokojná diváčka

Marec 2013

Café Bar

Pozývame vás

9. 3. 2013: GULÁŠ PARTY S MINKOM
Prvá tohtoročná gulášová sobota vo Vašom bare

10. 3. 2013:
K PIATKOVÉMU MDŽ, ZÁKUSOK PRE KAŽDÚ ŽENU ZADARMO!!!

15.-17. 3. 2013:
2+1 URPINER
Zadarmo (Kúp 2 x Urpiner 10 % a 1 dostaneš gratis)

1. 3. 2013:
Bum Bum Tequilla za 1 Euro
(Tequilla a 0,1 l Sprite - bežná cena 1,60 €)

22. 3. 2013:
MALIBU DRINK ZA 1 EURO
(bežná cena 1,30 €)

23. 3. 2013
OSTROKYSLA SOBOTA
Príďte ochutnať ostrokyslú polievku po stredoslovensky

PIATKOVÉ HAPPY HOURS:

Príbeh: Nečakané stretnutie

V jedno zimné februárové ráno v roku 1945 z potoka za kultúrnym domom naberá jeden muž vodičku pre svoju kravičku a ovečky. Keď sa vedrá naplní, otočil sa a chcel ísť domov. Vtom zbadal, že smerom od Borovčiny kráča k nemu maďarský vojak, na chrbte niesol vojenský batoh a na pleci pušku. Chcel ho obísť, no vojak naraz vykrikne a po slovensky: „Mišo, pre Boha, to nie je možné! Ty tu bývaš?“ Mišovi vypadli z rúk obidve vedrá s vodou a aj on skríkol: „Paľo, si to ty? Naozaj? A prečo, ty Slováč, máš na sebe uniformu maďarského vojaka? Vári nechceš bojovať proti svojim rodákom?“ Paľo zložil batoh i pušku ku bráne a začal rozprávať. „Vieš, Mišo, ponáhlam sa, majú ma zaviesť do Bystrice. Každú chvíľu príde po mňa povoz s koňmi. Nuž ale ti najprv vyrozprávam, ako je to, že som sa stal maďarským vojakom. Ako určite vieš, Maďari zabrali so súhlasom Nemecka a Talianska určitú časť Slovenska pod svoju správu: Nové Zámky, Levice, Komárno, Lučenec, Rimavskú Sobotu i Košice. A ja, ako to i ty vieš, pochádzam od Lučenca. Po okupácii, prvé čo urobili, že nám dali za richtára svojho človeka - Maďara a miesto našich učiteľov dali tiež svojich ľudí a nútili naše deti učiť sa po maďarsky. Chceli tak isto vymeniť kňaza, ale proti tomu sme sa rázne postavili. Najväčšie prekvapenie prišlo, keď sme dostali povolávací rozkaz a či sme chceli, či nechceli, museli sme narukovať do maďarskej armády. Horšie to bolo po tom, keď vypuklo SNP a my by sme boli nútení bojovať proti vlastnému slovenskému národu. Mal som panický strach, že niekde v bitke zastrelím nejakého priateľa či známeho, ale

našťastie nevystrelil som ani raz. Keď zistili moji velitelia, že ovládam päť rečí, nemčinu, slovenčinu, maďarčinu, rumunčinu a čiastočne srbský jazyk, robil som im tlmočníka. Aj teraz ma v tejto funkcii prevelili do Bystrice na nemecké orskomando. Dúfam však, že sa táto nešťastná vojna čoskoro pominie a my sa z okupovaných území budeme môcť vrátiť naspäť pod Slovenskú vládu. “ Mišo s úžasom počíval Paľovo rozprávanie. Poznali sa z jarmoku, kde naši čipkári chodili predávať svoj tovar a Paľo svoje výrobky. Bolo mu nesmierne ľúto toho, čo Paľo a ostatní Slováci prežili a vytrpeli. Povedal mu: „Daj Pán Boh, aby sa tvoje pranie uskutočnilo, aby sa toto krviprelievanie skončilo a aby sme sa tak, ako voľakedy mohli stretávať na jarmokoch. Škoda, že sme sa nestretli skôr; lebo tu bývajú i ďalší čipkári, s ktorými sa poznáš. Tóno, Milo, Jano, Lukáč a ďalší a ďalší. Bolo by na čo spomínať. “ Paľo ešte chcel nato Mišovi niečo povedať, ale už prichádzal maďarský vojak s koňmi a on musel nastúpiť. Ešte si vypýtal jeho adresu, aby mu, ak Pán Boh dá, po vojne mohol napísať. Podali si ruky, vrúcne sa objali a so slzami v očiach sa rozlúčili. Ani jeden z nich by vtedy nebol predpokladal, že sa ich želanie o skončení vojny čoskoro naplní. Už o mesiac 23. marca 1945 bola naša obec oslobodená a aj vojna sa potom v máji naozaj skončila. Žiaľ, Mišo sa dopisu od Paľa nedočkal. Či stratil adresu alebo padol? To ťažko povedať. Ale Mišo celý svoj život mal pred očami, ten okamih, keď sa s Paľom za kultúrnym domom lúčili.

Marián Haviar

Vianočný koncert

Rímskokatolícka cirkev farnosť Medzibrod v spolupráci s Obecným úradom v Medzibrode nás občanov Medzibrodu a blízkeho okolia pozvala na Vianočný koncert, ktorý sa uskutočnil dňa 26. decembra 2012 o 17,00 hod. na sviatok sv. Štefana, prvomučeníka vo farskom chráme sv. Jána Nepomuckého v Medzibrode, ktorý sa zaplnil až do posledného miesta. Najkrajšie sviatky v roku -. Vianoce nám tak Vianočným koncertom spríjemnila Dychová hudba Selčianka s jej sólistami a spevácka mužská skupina Borovô, ktorí nám zaspievali a zahrali koledy, ktoré ocenili poslucháči potleskom. V druhej polovici koncertu Dychová hudba Selčianka s jej sólistami, Medzibrodský chrámový spevácky zbor pod vedením Denisky Kabáčovej a mužská spevácka skupina Borovô pod vedením Ladislava Haviara uviedli Vianočnú omšu od skladateľa Františka Otta Matzenauera „Tebe sa tu klaníme“, po ktorej všetci účinkujúci zakončili koncert piesňou „Tichá noc“, ktorá je neodmysliteľne spätá s vianočnými sviatkami. Po dlhotrvajúcom potlesku boli poslucháči odmenení nádhernou piesňou „Daj Boh šťastia celej zemi“, ktorej text účinkujúci pripravili pre všetkých prítomných. Bolo to veľmi milé a zároveň to bola nádherná bodka na záver Vianočného koncertu, pri ktorej mnohým vypadli aj slzy z očí. Prítomní znova povstaním a dlhým potleskom ocenili kvalitu tohto koncertu. Všetci účinkujúci ďakujú za toto výborné podujatie, na ktorom sa mohli zúčastniť, rímskokatolíckemu kňazovi Martinovi Uhríkovi, farskému administrátorovi v Medzibrode, ktorý tento koncert organizoval, dychovej hudbe Selčianke a jej kapelníkovi Martinovi Brhlíkovi, dirigentovi Miloslavovi Hlaváčkovi, akordeonistovi skupiny Borovô Marianovi Veselskému a Deniske Kabáčovej kresťanským poďakovaním, Pán Boh zaplať. Po kladných ohlasoch verejnosti dirigent pán Miloslav Hlaváček vyslovil presvedčenie, že táto spoupráca nemusí byť jediná, ale v budúcnosti môže pokračovať, pričom ďakuje všetkým, ktorí sa na tomto koncerte zúčastnili. Tento koncert vrelo a zo srdca odporúčam vidieť a vypočuť všetkým na našom krásnom Horehroní.

Ladislav Haviar - Kumik

RAKÁRIK

PRÍLOHA

1
2013

Štvrťročník o dianí v Medzibrodě

Zadarmo do každej domácnosti

ŠKÔLKÁRSKE OKLENKO MALÉHO RAKÁRIKA

„Zima ešte neprestáva
a jar sladko podriemkáva...“

Aktivity v materskej škole

Končí sa zima a my sa tešíme z prvých slnečných lúčov. Veď príchod jari už všetci netrpezlivo vyčkávame. Čo sa v tomto období dialo v MŠ?

JANUÁR 2013

Po Vianociach sme sa vrátili do materskej školy plní dojmov a zážitkov. Pani zima svojou snehovou prikrývkou potešila všetky deti. Výskanenie a smiech bolo počuť zo školského dvora každý deň. Deti postavili krásnych snehuliakov, guľovali sa a vytvárali stopy v snehu. Tento rok nás zima potešila krásnou snehovou nádielkou.

FEBRUÁR 2013

Nastal čas, keď predškôláci išli pozrieť svojich kamarátov veľkých žiakov prvákov. Pani učiteľka pútavo predviedla, ako deti pracujú, ako prebieha vyučovacia hodina a čo sa žiaci za prvý polrok naučili. Predškôláci pyšne sedeli v laviciach a nestihli sa čudovať, ako ich bývalí kamaráti z materskej školy čítajú, píšú a počítajú. Na zápis do 1. ročníka pôjdu už smelé deti, lebo okrem pripravenosti do školy vedia, kde idú a kto ich tam privíta, všetko je známe a dôverné.

Karneval v našej škôlke

„Jasot, šum sa škôlkou nesie, že „Maškarný ples“ sa bude konať. Víťaný je každý hosť, kto má masku, môže vojsť. Budeme sa spolu hrať, spievať, skákať, tancovať.“

Tento deň bol pre deti výnimočný. Tak, ako každý rok sme sa rozhodli ukončiť toto fašiangové obdobie tradičným detským karnevalom.

Deti si priniesli krásne masky, do ktorých sa s radosťou prezliekli a premenili sa tak na šaša, lienku, motýlika, piráta či rytiera. Zábava mohla začať. Všetci sa pustili do tancu a spevu. Samozrejme, že nechýbalo ani občerstvenie – sladucké šišky a čajík.

A aké aktivity tomu predchádzali?? No detičky vo veľkej triede sú ako usilovné včeličky...

*šikovné rúčky do práce sa dajú
šikovné očka všetko sledujú
šikovný noštek „má na to čuch“
rozum si to zapamätá šup – šup
šikovné ušká všetko počujú
šikovné ústočky to komentujú*

.... a deti z bádania veľkú radosť majú.....

Výtvarné aktivity v mesiaci FEBRUÁR

- Fašiangový balónový panáčik
- Maľovanie – fašiangová čiapka
- Fašiangová maska – strihanie, lepenie
- Piesne, hry a hádanky na ľudovú nôtu
- Pohybové hry
- Súťaživé veselé fašiangy

A čo nás ešte čaká?!

MAREC 2013

V marci je ústrednou témou výchovno-vzdelávacej činnosti obsahový celok - Mesiac knihy. Deťom sa snažíme vštepovať lásku k literatúre a rozvíjať predčitateľskú gramotnosť.

Ako si mesiac knihy pripomíname v našej MŠ? Deti vyrábajú spoločne detské lepoprelá maľovaním, kreslením a lepením na rôzne témy: spoznávanie písmeniek, ilustrovanie známych rozprávok, prezeranie knihy, počúvanie rozprávky ako aj vlastné príbehy. V rámci marca - mesiaca kníh sme absolvovali exkurziu do obecnej knižnice. Deti sa dozvedeli, ako sa môžu prihlásiť do knižnice, ako si môžu požičať i prezerať knihy, ako sa majú o knihy starať a prečo? Lebo: „Kniha je najlepší priateľ človeka“.

„Slnko, slnko, poď na naše líčko, dáme ti vajíčko...“

APRÍL 2013

*Veľká noc sa blíži, k večeru sa níži.
Vajíčka si pripravíme, fabrickami
zmaľujeme.*

*Prídu chlapci s korbáčikmi, ponúk-
nem ich koláčikmi.*

*Do ručičky vajíčko a dievčatám
zdravíčko.*

*Vody veľa dostaneme a šaty si
prezlečíeme.*

Veľká noc je už od pradávna známa tým, že prichádza JAR a hlavne farbenie vajíčok je tradíciou, ktorú majú radi aj deti. Preto určite niečo vymyslíme a VÁŠ VEĽKONOČNÝ STÔL OZDOBÍME...

*Preveselé sviatky jari,
Slnko v každej jednej tvári.
Bystré nohy, svižný korbáč,
Šunku, chlebík ba aj koláč.
Trošku krikú, šťastia moc,
Skrátka krásnu Veľkú noc.*

Prajú deti a kolektív MŠ Medzibrod.

ŠKOLÁRSKE OKIENKO MALÉHO RAKÁRIKA

Zábavné vecičky.....uhádneš ????

Bystrými očkami díva sa z výšky, ostrými zúbkami
ohrýza šišky.....(VEVERIČKA)

Stovkami ihličiek posiaty kabátik, nesie si ovocie,
nič sa mu nestratí..... (JEŽKO)

Chlpáč je ozrutný v tom našom lese, včielkam med
ukradol, domov ho nesie (MEDVEĎ)

Ušká má dlhé a chvostík má krátky, celý je ušatý z
chlpatej látky.....(ZAJAC)

Cez deň si tichučko v úkryte počká, v noci von
vyletí, svietia jej očká...(SOVA)

Je to ale krásavica, keď sa pozrieš na jej
chvost, nebojí sa zimy vôbec a je prefíkaná
dosť.....(LÍŠKA)

Čo NovÉho ZšMEDLIBROD?

V tomto roku sa Vám hlásime zo školy prvýkrát. Ak chcete vedieť, čo sa u nás udialo od posledného vydania Rakárika, môžete sa si v skratke prečítať a pozrieť z fotografií, že sme nemali o zábavu núdzu.

V januári sme mali už tradične školské kolo v prednese poézie a prózy. Do okresného kola v B. Bystrici postúpila Vejka Kočalková (3. roč.) a tam zožala veľký úspech! Našu školu aj Medzibrod reprezentovala tak úspešne, že sa prebojovala až do obvodného kola.

Začiatkom februára sme mali zápis do 1. ročníka. Prišlo sa zapísať 12 detí. Teda v ďalšom školskom roku budú mať samostatnú 1. triedu.

12. februára sme mali popoludní v škole Valentínsky karneval spojený s pochovávaním basy. O perfektnú diskotéku aj so svetelnými efektmi sa nám postaral DJ Miško, za čo sa mu všetci chceme aj touto cestou poďakovať. Deti okrem zábavy darovali aj kus srdiečka a vyznanie kamarátstva svojim spolužiakom, rodičom, súrodencom aj učiteľkám. O šiškovko-čajové občerstvenie sa postarali rodičia z výboru ZRPŠ. Za skvelú obsluhu ďakujeme Deniske Zemanovej a Maťke Pribylinovej, ktoré taktiež prišli na karneval v maskách a postarali sa o všetky hladné a smädné brušká. Keďže karneval sme mali počas fašiangového utorka, tesne pred popolcovou stredou, prvýkrát sme vyskúšali v rámci regionálnej výchovy starý ľudový zvyk – pochovávanie basy. Tretiaci so štvrtákmi vyrobili počas pracovného vyučovania s Katkou Luptákovou basu, Dadka Dobošová pozbáňala texty a nápev, divadelníci Tomi Pohorelec a Jožko Zázriviec nám ochotne zahrali kantora a farára a „veselé pochovávanie“ bolo na svete. Tento zvyk si určite zachováme aj po ďalšie roky, lebo deti, učiteľky, ale aj rodičia si s úsmevom na tvári poplakali.

Vo februári sme mali aj bylinkový týždeň. Počas hodín čítania a ranných komunit sme si čítali o liečivých účinkoch bylín a popíjali sme bylinkové čajíky.

Vieme už, ako sa správne pripravuje aj pije zdravý a liečivý čajík.

Koncom marca – 18. - 27. 3. 2013 máme v škole zber papiera. Prosíme Vás, ak máte doma starý papier, aby ste ho dali našim deťom zo školy alebo zo škôlky. Za peniažky, ktoré získame za zber, detičkám nakupujeme hračky a knihy. Aj Vy môžete prispieť nielen našej prírode, ale aj našim vašim detičkám, aby mali v škole podnetnejšie prostredie.

V marci sa okrem čítania kníh v škole aj doma venujeme veľkonočným prípravám a tradíciám s nimi súvisiacimi. Napríklad budeme opäť vynášať Morenu, naučíme sa viacerými technikami zdobiť kraslice, ale aj upliesť korbáče a nezabudneme ani na vlastnoručne vyrobené veľkonočné pozdravy.

No a teraz niečo o veľkonočných a predveľkonočných zvykoch: Podľa kalendára sa jar začína dňom jarnej rovnodennosti a symbolickým vynesenie zimy z chotára. Na Smrtnú nedeľu, pripravujú už tradične štvrtáci slamenú figurínu - Morenu, ktorú za sprievodu piesní vynesú po dedine a nakoniec ju spália a hodia do Hrona. Figuríny ľudia v minulosti nazývali „Morena“, „Marjena“, „Kiselica“, „Kiseľova žena“. Predstavovali zimu alebo obeť, ktorú ľudia obetovali zime. Morenu budeme vynášať v prípade priaznivého počasia v pondelok, 25.3.2013. Kto má čas a chuť pripojiť sa k sprievodu našich staroslovanských tradícií, je srdečne vítaný.

A ak chcete vedieť a vidieť všetko, kliknite na web stránku školy: zsmedzibrod.edupage.org

HYPOXI®

ŠTÚDIO YVONA

Murgašova 8, Banská Bystrica
tel.: 0903 556 797

Nová dimenzia tréningu Vám zaistí:

- cvičenie s prvkami pilates
- zníženie hmotnosti
- odstránenie celulitídy
- rehabilitáciu svalov bez zaťaženia kĺbov
- spevnenie stredu tela

Navštívte nás!

*cvičenie ktoré
dostane aj vás!*

Tradičný víťaz

Tohto roku usporiadalo Združenie technických športov a činností už jubilejný 30. ročník Memoriálu R. Pavlovského v zimnom biatlone. Dobré snehové podmienky prilákali až 20 súťažiacich v 4 kategóriách (žiaci, dorastenci, ženy, muži), ktorí sa snažili kombináciou streľby a behu na lyžiach dosiahnuť čo najlepšie výsledky. V najmladšej žiadkej kategórii neboli pri 1. odbehnutom kole veľké časové rozdiely a preto bola veľmi dôležitá streľba, ktorá zamenila poradie medzi Petrom Petrikom a Davidom Fekiačom za suverénnym víťazom Denisom Majcherom. 4 dámy zastupujúce nežnejšie pohlavie ukázali, že aj ony vedia strieľať a svojou presnosťou by sa nestratili ani v hlavnej mužskej kategórii. Z víťazstva sa nakoniec tešila Viera Ramajová, ktorá mala najlepšiu beh aj streľbu. Takisto, ako v kategórii žiakov o umiestnení na 2. a 3. mieste rozhodla lepšia koncentrácia na streľbe v prospech Barbory Haviarovej pred Janou Zemanovou. Pochvalu si určite zaslúži aj Terézia Haviarová štartujúca sama medzi dorastenkami, ktorá mala dokonca najlepší bežecký čas zo všetkých žien. Najväčšia pozornosť sa už tradične zamerala na hlavnú kategóriu mužov a súboj medzi Petrom Haviarom a Pavlom Kostúrom. Tesný súboj sa tento rok nakoniec nekonal, pretože Peter Haviar dokázal stratu na streľbe zmazať neskutočným behom a nakoniec zvíťazil s priepastným takmer 5-minútovým náskokom. Za ním si medailové pozície podelili Pavol Kostúr s najpresnejšou streľbou (iba 3 chyby) a Viktor Haviar. O dôležitosti dobrého oka sa presvedčil hlavne Matej Haviar, ktorému ani druhý najlepší bežecký čas nestačil na medailu a zbabraná streľba (17 chýb) ho odsunula až na 4. miesto. Uznanie si zaslúžia všetci, ktorí sa postavili na štart a dokázali dobehnúť do cieľa, aj keď u niektorých to bolo naozaj z posledných zvyškov síl. Kompletnú výsledkovú listinu nájdete na obecnej stránke www.obecmedzibrod.sk.

(ihu)

Niekoľko slov k 30. výročiu Memoriálu Rudolfa Pavlovského

Z histórie Memoriálu R. Pavlovského

V 80-tych rokoch minulého storočia ZVĀZARM (Zväz pre spoluprácu s armádou) organizoval dva druhy branných pretekov. V lete to boli SPBZ (Sokolovské preteky brannej zdatnosti pozostávajúce z behu, hodu granátom na cieľ, hodu granátom do diaľky a zo streľby) a v zime DPBZ (Duklianske preteky brannej zdatnosti pozostávajúce z behu na lyžiach a zo streľby). Keď sme vo februári 1983 organizovali tzv. nulý (skúšobný) ročník DPBZ, ešte sme netušili, že z toho bude nakoniec memoriál a s takou dlhou históriou. Keďže však začiatkom marca 1983 po dlhšej a ťažkej chorobe zomrel ako 31-ročný náš dlhoročný kamarát a spoluzakladateľ ZVĀZARM-u Rudo Pavlovský, na výborovej schôdzi sme sa so súhlasom najbližšej rodiny rozhodli tieto preteky organizovať na jeho počesť, ako Memoriál Rudolfa Pavlovského.

Keďže však v tých časoch memoriály boli len výsadou padlých v SNP a v II. svetovej vojne

(napr. Bezroukov memoriál na Sliachi, Memoriál T. Šinka v Moštenici), bolo veľmi ťažké tento názov oficiálne presadiť a používať. Preto niekoľko ročníkov nieslo názov DPBZ na počesť R. Pavlovského. Po niekoľkých rokoch sa spoločenská i politická situácia začala meniť a my sme do názvu pretekov začali uvádzať DPBZ ako Memoriál R. Pavlovského. Po roku 1989, keď sa politická situácia úplne zmenila a každý si menil čo chcel (napr. názvy miest, dedín, ulíc), zmenili sme definitívne aj my názov našich pretekov na Memoriál Rudolfa Pavlovského. Po zániku ZVĀZARM-u zanikli aj názvy branných pretekov a zo Západu sa k nám dostal nový pojem – BIATLON. Takže takto sme sa 20. januára 2013 dopracovali k 30. ročníku, aj keď sa niekoľko ročníkov neuskutočnilo, výhradne pre nepriaznivé snehové podmienky.

Z histórie trofeje Memoriálu R. Pavlovského

Tak ako sa postupom času začal rozvíjať Memoriál, tak sa rozvíjala aj trofej za víťazstvo v ňom.

Už v II. ročníku sme zakúpili brúsenú vázu, ktorú sme odovzdávali víťazovi v hlavnej kategórii. O niekoľko rokov neskôr sme v Hronci dali odliat' podstavec na túto vázu a do podstavca vyryť ZVĀZARM Medzibrod a Memoriál R. Pavlovského. Podstavec sme pevne zlepili s vázou a na takýto nový tvar trofeje P. Luptovčiak vyhotovil drevenú skrinku a vnútro vkusne potiahol zamatovou látkou. No ani to ešte nebol konečný stav. Po pár rokoch sa nám naskytla výhodná kúpa vrchnáka na vázu, iba že bol trochu väčší, ako bolo hrdlo vázy. I to sme však vyriešili zbrúsením do požadovanej veľkosti. Na takúto už definitívnu trofej P. Luptovčiak vyhotovil novú, opäť veľmi vkusnú skrinku, v ktorej víťazný pohár už takmer 15 rokov sídli. Do budúcnosti plánujeme na vnútornú časť dvierok skrinky umiestniť vygravírované mená všetkých víťazov.

Z histórie pretekov

Preteky začali písať svoju históriu vo februári 1983, keď skupinka nadšencov na Toryse odštart-

tovala tzv. nultý (skúšobný) ročník DPBZ. Tohto preteku sa zúčastnilo 6 súťažiacich v mužskej kategórii a 5 pretekárov v dorasteneckej kategórii. Hneď tento ročník bol veľmi náročný, keďže štart bol na Toryse pri bývalej Lesáckej chate, odtiaľ zjazd na Požarinu, popri bývalej mufľonej obore, senníku ku stromoradiu z červených smrekov, lesnou cestou až na zadnú Torysu, odtiaľ otočiť na vrch Torysu a prudkým zjazdom ponad Dolinku späť na štart. Pretekári túto trať absolvovali 2x, dorastenci mali jeden skrátený okruh. Hlavným rozhodcom bol Fabián Haviar; na streľbu dozeral Ivan Hutka. Víťazom tohto ročníka bol Milan Haviar; druhý bol Stano Vaník a tretí Emil Tešínsky. Dorasteneckú kategóriu vyhral Peter Haviar. Potom sme ešte dva ďalšie ročníky organizovali na tratiach v okolí Torysy a Požariny. Keďže však na tieto preteky chodilo z pohodia domova málo divákov (väčšinou len rodinní príslušníci a okolití chatári), rozhodli sme sa ich spopularizovať tým, že ich štart, streľbu i cieľ umiestnime v intraviláne obce a to do okolia futbalového ihriska. Zámer sa nám vydaril, keďže na preteky prichádzalo množstvo divákov, ktorí vytvorili pre pretekárov skvelú kulisu. Tu prebehlo niekoľko veľmi dobrých ročníkov, ktoré sa dlhodobo zapísali do histórie napr. tým, že za netrafenie terča sa bežali trestné kolá okolo ihriska, alebo tým, že sa nich zúčastnili tiež

pretekári z Čiech, ale tiež z NDR a z Maďarska, ale i tým, že VIII. ročník vyhral pretekár Peter Svetlík z Lučatina, ktorý pretrhol sedemročnú víťaznú šnúru Milana Haviara. Keďže však vymožitelnosť putovného pohára z inej dediny bola veľmi náročná, rozhodli sme sa, že v budúcich ročníkoch budeme víťaznú putovnú trofej udeľovať najlepšiemu pretekárovi štartujúcemu za medzibrodské farby.

Nakoľko však okolie futbalového ihriska bolo plné zimných aktivít (napr. hral sa tam hokej, prebiehali tréningy futbalistov), bolo problémom udržať bežeckú stopu v požadovanej kvalite a i keď sme s prostredím boli spokojní, začali sme hľadať novú lokalitu pre naše preteky. Našli sme ju za Zavratom smerom do Galovho kúta, kde sme usporiadali tri ročníky, ktoré sú pamätné tým, že v nich v žiackej kategórii zvíťazil Matej Kazár, súčasný slovenský reprezentant v biatlone. Keďže však zaniklo zeleninárstvo na Zavrata, oráčina, smrad z neďalekého hnojiska, ale hlavne častý nedostatok snehu nás prinútili hľadať opäť nové priestory pre ďalšie ročníky. No a sťahovali sme sa na Bánik, kde vzniklo lyžiarske centrum Medzibrodu a kde chodilo mnoho ľudí lyžovať, ale tiež mnoho divákov. I tu sa na jednom ročníku zúčastnil a zvíťazil M. Kazár a aj jeho otec Marian Kazár zvíťazil v hlavnej kategórii, ale putovný pohár získal

Pavol Kostúr, ako najlepší pretekár z Medzibrodu. Tu sa uskutočnili historicky najťažšie preteky so štartom na tzv. otočke (medzi chatou na Bani a Bánikom), dlhým stúpaním až do Potôčka, prudkým stúpaním na Ďurkovú, cez Litofovi, Hlinenô, prudkým zjazdom ponad Prielohy až ku chate na Bániku, so strelnicou povýše chaty a celý tento okruh pretekári absolvovali 2x.

Zatiaľ posledné sťahovanie Memoriálu sa uskutočnilo po zániku lyžiarskeho strediska na Bániku a to do oplôtku pod Mačkovou, kde sa uskutočnil aj 30. ročník a kde pokračuje hegemonia víťazstiev Petra Haviara, prevyšujúca počet 10. Nakoľko však v okolí obce sú často nevhodné snehové podmienky sa bohužiaľ niekoľkokrát stalo, že sa plánovaný ročník nemohol uskutočniť a vynaložená námaha na prípravu vyšla navnívo. Preto by som sa chcel poďakovať dobrovoľným usporiadateľom: Ing. Jozefovi Hraškoví, Michalovi Majcherovi, Dušanovi Pavlovskému, Dušanovi Zemanovi, Michalovi Haviarovi, Petrovi Haviarovi, Ing. Pavlovi Kostúrovi a mnohým ďalším nemenovaným pomocníkom za vynaložené úsilie pri príprave Memoriálov, lebo bez ich nezištnej pomoci by sa nám tento záväzok kamarátovi Rudovi nepodarilo naplniť.

Emil Tešínsky

Záver stolnotenisovej sezóny

Dlhé a chladné zimné večery si naši stolní tenisti krátili tréningami a zápasmi vo IV. lige, kde nás zastupovali naše obidve družstvá. Oproti minulému ročníku sa nehrala nadstavbová časť a súťažný ročník 2012/2013 sa skončil po odohraní 18 zápasov. Potvrdili sa papierové predpoklady a do baráže o 3. ligu postúpilo družstvo Podkoníc a postupujúcim do IV. ligy je Predajná „B“. Naše družstvá obsadili rovnaké umiestnenia ako v minulom ročníku.

A družstvo si bezpečne poradilo so všetký-

mi družstvami dolnej polovice a do posledného kola bojovalo s Ľubietovou o 4. miesto. Nakoniec kvôli 2 prehrám vo vzájomných zápasoch s týmto súperom (8:10, 7:11) obhájilo 5. miesto z minulého ročníka. S výkonom aj umiestnením vládne spokojnosť, trochu mrzí chýbajúce víťazstvo nad lepšie umiestnenými tímami.

B družstvo si už pred štartom súťaže uvedomovalo, že je najväčší kandidát na zostup. Napriek snahe všetkých hráčov sa prejavili väčšie kvality a skúsenosti súperov a naši hrá-

či uhrali iba 1 domácu remízu proti Malachovu „A“ v pomere 9:9. Aj prehrané stretnutia im však dali veľa do budúcnosti a všetci veria, že to dokážu využiť. V akej súťaži bude naše B družstvo hrať v budúcom súťažnom ročníku, sa definitívne rozhodne až v septembri podľa prihlásených družstiev. Už uplynulé 2 roky mali hrať V. ligu, avšak pre odhlásenie družstiev z vyššej súťaže nakoniec hrali IV. ligu

-ihu-

1.	Podkonice „A“	18	15	3	0	238:86	51
2.	Riečka „A“	18	14	3	1	223:101	49
3.	Predajná „A“	18	13	2	3	224:100	46
4.	Ľubietová	18	11	0	7	157:167	40
5.	Medzibrod „A“	18	10	2	6	189:135	40
6.	Malachov „A“	18	6	1	11	133:191	31
7.	Riečka „B“	18	5	1	12	127:197	29
8.	Podkonice „B“	18	5	1	12	145:179	29
9.	Magenta	18	4	0	14	117:207	26
10.	Medzibrod „B“	18	0	1	17	67:257	19

Futbalová jar sa prebúdzá

Hneď od prvých dní roku 2013 sa začala príprava nášho A družstva na jarňú časť futbalových súťaží. Prípravu už viedol staronový tréner Pavol Pilko, ktorý sa vrátil do Medzibrodu po 6-mesačnej prestávke. Kvôli riadnej snehovej nádielke sa nedalo trénovať v Medzibrode a preto museli hráči využívať na tréningy a zápasy haly v Brusne a Slovenskej Ľupči, doplnené umelými trávami v Podbrezovej a Banskej Bystrici. V hráčskom kádri nedošlo počas zimnej prestávky k veľkým zmenám. Z hosťovania v Slovenskej Ľupči sa vrátil Miroslav Huťka a na polročné hosťovanie z Brusna prišiel Tomáš Kelemach. Výraznou stratou v útočnej fáze počas jarnej časti bude absencia Miroslava Haviara, ktorý odišiel pracovne do Rakúska. V pláne prípravných zápasov figurovali tímy zo IV. ligy (Podlavi-

ce, Č. Balog, Revúca) a dorasty Podbrezovej a Dukly Banská Bystrica. Z doteraz 6 odohraných zápasov má naše družstvo bilanciu 4 víťazstiev a 2 prehry. Výsledky v tejto fáze prípravy určite nie sú najdôležitejšie, ale pomáhajú na zvyšovanie sebavedomia hráčov pred súťažnými zápasmi. Pri pohľade na tabuľku po jesennej časti je jasné, že minimálnym cieľom musí byť 3. miesto, avšak cieľom klubu je zabojsovať v jarnej časti o 2. miesto a obhájiť umiestnenie z minulého súťažného ročníka.

Všetci funkcionári aj hráči veria, že k splneniu tohto cieľa prispeli svojimi hlasivkami aj fanúšikovia, ktorí výraznou mierou už niekoľko rokov podporujú našich hráčov aj na zápasoch vonku. Patrí im za to veľké uznanie. Vzhľadom na nepriaznivé podmienky je možné, že úvodné jarňé kolo bude odložené a naši chlapci vstúpia do jarnej časti pikantným susedským derby proti Slovenskej Ľupči na Veľkonočnú nedeľu.

- i h u -

Program jarňých zápasov:

24. 3. 2013 Hliník – Medzibrod
31. 3. 2013 Medzibrod – SL. Ľupča
7. 4. 2013 Detva – Medzibrod
14. 4. 2013 Medzibrod – Hrochoť
21. 4. 2013 Selce – Medzibrod
28. 4. 2013 Medzibrod – Pliešovce
4. 5. 2013 Šalková – Medzibrod

12. 5. 2013 Krupina – Medzibrod
19. 5. 2013 Medzibrod – Sásová
26. 5. 2013 Dudince – Medzibrod
2. 6. 2013 Medzibrod – V. Lehotá
9. 6. 2013 Priečhod – Medzibrod
16. 6. 2013 Medzibrod – Jasenie

1.	Detva	13	10	2	1	33:10	32
2.	Pliešovce	13	10	1	2	29:8	31
3.	Medzibrod	13	8	2	3	44:24	26
4.	Hrochoť	13	6	4	3	24:14	22
5.	Sásová	13	6	4	3	24:17	22
6.	Krupina	13	6	2	5	19:18	20
7.	Slovenská Ľupča	13	6	2	5	18:17	20
8.	Selce	13	5	2	6	33:27	17
9.	Priečhod	13	5	2	6	23:21	17
10.	Dudince	13	4	3	6	20:31	15
11.	Hliník n. Hronom	13	4	0	9	16:34	12
12.	Jasenie	13	2	4	7	16:37	10
13.	Šalková	13	3	0	10	20:33	9
14.	Veľká Lehotá	13	1	2	10	10:38	5

RAKÁRIK štvrťročník o dianí v Medzibrode 1/2013. *Vychádza s prispením Ministerstva školstva SR.*

Vydáva a distribuuje zadarmo do všetkých domácností obec Medzibrod. **Tlač:** Tlačiareň D&M Slovenská Ľupča

Šéfredaktor: Bc. Tomáš Pohorelec

Redakcia: Andrea Bellušová, Ján Debnár, Ing. Silvia Tešínska, Katarína Sálišová, Ing. Ivan Huťka,

Príloha Okienko malého Rakárika: Mgr. Ivana Sumráková, Mgr. Ivana Štellerová

Grafické spracovanie: -tomp-

Neprešlo jazykovou úpravou.

Sídlo redakcie je na obecnom úrade.

e-mail: rakarik@atlas.sk